वत्स्यसि उद्वाहे नप्राप्स्यसि ॥१०॥ असंसक्तानिःसंशयः ॥११॥ एकतःएकं ॥१२॥ आदित्यं अदितेःपुत्रं ॥१३॥१४॥ छंदइच्छो ॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥ वरेणापुत्रंतेदास्यामीत्यनुग्रहे

प्रत्याख्याय पुनर्गीतमब्रवीद्राजसत्तमः॥ ऋक्षं प्रदीयतां मह्यं ततो वत्स्यसि मे सुतां ॥१०॥ ऋचीक उवाच किं प्रयच्छामि राजेंद्र तुभ्यं ऋक्षं महं
नृप॥ दुहितुर्ब्रूहि संसक्तो माभूत्तत्र विचारणा ॥११॥ गाधिरुवाच चंद्ररश्मिप्रकाशानां हयानां वातरंहसां॥ एकतः श्यामकर्णानां
सहस्रं देहि भार्गव ॥१२॥ भीष्म उवाच ततः सभृगुशार्दूलश्च्यवनस्यात्मजः प्रभुः॥ अब्रवीद्वरुणं देवमादित्यं पतिमंभसां ॥१३॥ एकतः
श्यामकर्णानां हयानां चंद्रवर्चसां॥ सहस्रं वातवेगानां भिक्षे त्वां देवसत्तम ॥१४॥ तथेति वरुणो देव आदित्यो भृगुसत्तमं॥ उवाच यत्र ते छंद
स्तत्रोत्थास्यंति वाजिनः॥१५॥ ध्यातमात्रं ऋचीकेन हयानां चंद्रवर्चसां॥ गंगाजलात्समुत्तस्थौ सहस्रं विपुलौजसां ॥१६॥ अदूरे कान्यकुब्ज
स्य गंगायास्तीरमुत्तमं॥ अश्वतीर्थं तदद्यापि मानवैः परिचक्ष्यते ॥१७॥ ततो वै गाधये तात सहस्रं वाजिनां ऋषभं॥ ऋचीकः प्रददौ प्रीतः
ऋक्षार्थं तपतां वरः॥१८॥ ततः सविस्मितो राजा गाधिः शापभयेन च॥ ददौ तां समलंकृत्य कन्यां भृगुसुताय वै ॥१९॥ जग्राह विधिवत्
पाणिं तस्या ब्रह्मर्षिसत्तमः॥ सा च तं पतिमासाद्य परं हर्षमवाप ह ॥२०॥ स तु तोषं च ब्रह्मर्षिस्तस्या वृत्तेन भारत॥ छंदयामास चैवै
नां वरेण वरवर्णिनीं ॥२१॥ मात्रे तत्सर्वमाचख्यौ सा कन्या राजसत्तम॥ अथ तामब्रवीन्माता सुतां किंचिदवाङ्मुखीं॥२२॥ ममापि पुत्रि
भर्त्रा ते प्रसादं कर्तुमर्हति॥ अपत्यस्य प्रदानेन समर्थश्च महातपाः॥२३॥ ततः सा त्वरितं गत्वा तत्सर्वं प्रत्यवेदयत्॥ मातुश्चिकीर्षितं राजन्
ऋचीकस्तामथाब्रवीत् ॥२४॥ गुणवंतमपत्यं सा अचिराज्जनयिष्यति॥ मम प्रसादात्कल्याणि माभूत्ते प्रणयोन्यथा ॥२५॥ तवैवं गुणभ्रा
घी पुत्र उत्पत्स्यते महान्॥ अस्मद्वंशकरः श्रीमान्सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ॥२६॥ ऋतुस्नाता च साश्वत्थं त्वं च वृक्षमुदुंबरं॥ परिष्वजेथाः कल्याणि
तत एवमवाप्स्यथः॥२७॥ चरुद्वयमिदं चैव मंत्रपूतं ऋचिस्मिते॥ त्वं च सा चोपभुंजीतं ततः पुत्राववाप्स्यथः॥२८॥ ततः सत्यवतीं हृष्टामात
रं प्रत्यभाषत॥ यदृचीकेन कथितं तच्चाचख्यौ चरुद्वयं॥२९॥ तामुवाच ततो माता सुतां सत्यवतीं तदा॥ पुत्रि पूर्वोपपन्नायाः कुरुष्व वचनं मम॥
भर्त्रा यदेषदत्तस्ते चरुर्मंत्रपुरस्कृतः॥ एनं प्रयच्छ मह्यं त्वं मदीयं त्वं गृहाण च ॥३१॥ व्यत्यासं वृक्षयोश्चापि कुरु वामऋचिस्मिते॥ यदि प्रमाणं
वचनं मम मातुरनिंदिते ॥३२॥ स्वमपत्यं विशिष्टं हि सर्वेच्छस्यनाविलं॥ व्यक्तं भगवता चात्र कृतमेवं भविष्यति ॥३३॥

ण॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥ पूर्वोपपन्नायाः भर्तुःसंबंधात्पूर्वं उपपन्नायाः गुरुत्वेन प्राप्तायाः तव भर्त्रपेक्षया गृहं गरीयसीत्यर्थः ॥३०॥३१॥३२॥३३॥ ॥

Digitized by Google